

Understøttelsen for Arbejdsmændenes Vedkommende forhøjes til 100 Dage, nemlig naar den paagældende i de tre foregaaende Aar ikke har faaet Tilskud af Kassen. Tager man et andet Fag, f. Eks. Metalarbejderne, ydes deres vedtægtsmæssige Understøttelse med indtil 15 Aars Medlemsret i indtil 100 Dage og med over 15 Aars Medlemsret i indtil 130 Dage. I Tiden fra 1. Januar til 1. April, altsaa den Tid, vi nu staar overfor, kan den med indtil 15 Aars Medlemsret ydes i indtil 120 Dage og med over 15 Aars Medlemsret i indtil 150 Dage. Handelsmedhjælperne har en lignende Skala, der gaar fra 90 Dage op til 140 Dage. Man vil deraf se, at det er af saare stor Betydning, hvorledes Arbejdsløsheden har været i de foregaaende 12 Maaneder, og naar man undersøger det, viser det sig, at den heldigvis ikke har været nær saa stor som i de foregaaende 12 Maaneder i Fjor. Den gennemsnitlige Arbejdsløshed omfattede i Fjor i de 12 Maaneder ca. 36 000 Arbejdere, medens den i de forløbne 12 Maaneder i Aar kun har været ca. Halvdelen, 18 000. Det betyder ikke saa lidt med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor mange af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse; da Tallet i Aar for arbejdsløse kun er halvt saa stort, kan det ikke være en nær saa stor Part som i Fjor. Arbejdsløshedskasserne kan derfor forsikringsmæssigt bære en større Del, end de kunde i Fjor. Alligevel tror vi ikke, det er tilstrækkeligt. Derfor foreslaar man at gaa Vejen om ad Hjælpekasserne. Den højtærede Minister foreslaar at sætte Hjælpekasserne i Stand til efter Skøn i Kommuner med indtil 20 000 Indbyggere at yde Understøttelse til de arbejdsløse, og det foreslaas, at Staten yder de $\frac{3}{5}$, medens Kommunerne bærer $\frac{2}{5}$ af Understøttelsen.

Hjælpekassevejen har været angrebet temmelig stærkt, ikke mindst fra Socialdemokratiets Side. Dog er man heller ikke fra den Side nogen principiel Modstander deraf. Thi i det private Lovforslags § 4, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa opløse, staar der: „De kommunale Hjælpekasser er ikke afskaarne fra, hvor Forholdene taler derfor, at yde Arbejdsløshedskassemedlemmer Hjælp udover den i Henhold til Arbejdsløshedskasseloven og nærværende Lov ydede Understøttelse.“ Ogsaa fra den Side har man altsaa i Virkeligheden ønsket, at Hjælpekasserne traadte supplerende til,

og det er det samme, som Regeringens Forslag tilsigter. Forskellen ligger i, at man fra den anden Side ønsker, at man ogsaa ud over den forsikringsmæssige Grænse skal yde Understøttelse gennem Arbejdsløshedskasserne, medens Regeringen og Venstre ikke kan være med dertil. Det er mit Haab, at Hjælpekasserne, som i alt Fald paa Landet og i de mindre Byer gennem adskillige Aaringers og vanskelige Vintres Erfaringer ret godt kender Forholdene i Smaaafolks Kredse, vil forstaa at benytte det frie Skøn paa rigtig Maade, saaledes at man kan finde den skjulte Nød, der som Regel er den værste, og saaledes at man ikke lader sig dupere af dem, der i særlig Grad kræver, men maaske ikke lider saa meget som dem, der sidder i det skjulte og tier stille.

Jeg kan ligeledes slutte mig til Lovforslagets Tanke, at det i særlig Grad er Forsørgerne, der skal hjælpes. Det glæder mig, at den Tanke begynder at vinde Raaderum, at Forsørgerne i særlig Grad skal hjælpes. Den samme Tanke findes i det privat indbragte Lovforslag. I en Arbejdsløshedsperiode maa man ikke mindst sørge for at skaffe Hjælp til Familieforsørgerne i højere Grad end til dem, der ikke er det.

Jeg vil gerne sige et Par Ord om dem, der af egen Skyld ikke er blevet Medlemmer af nogen Arbejdsløshedskasse. Der findes jo i Byggefagene ikke saa ganske faa, der har ladet haant om Arbejdsløshedskasserne, ikke har villet betale deres Præmier, ikke har villet staa solidarisk med deres Kammerater. Det er mit Haab, at Hjælpekasserne i nogen Grad tager Hensyn til, at disse ikke sammen med deres Kammerater har villet forsikre sig mod Arbejdsløshedens Følger, ellers naar man det modsatte af det, som man desværre naaede til forgangen Aar. Den Gang fik man alt for mange drevet ind i Arbejdsløshedskasserne, Folk, som i Virkeligheden ikke hørte hjemme der, og som man ikke var tjent med at have der. De er nu i Tidens Løb blevet udelukkede, og nu skulde man nødig, ved at Hjælpekasserne uddeler Understøttelse uden Kritik, medvirke til, at Folk ikke vil gaa ind i Arbejdsløshedskasserne. Der ligger en Fare i, at Folk kan sige: Hvis vi ikke forsikrer os i Arbejdsløshedskasserne, kan vi faa Understøttelse gennem Hjælpekasserne og faa lige saa meget, og hvorfor skal vi saa være i Arbejdsløshedskasserne? Jeg vil haabe, at man ikke i Aar opnaar et lignende uheldigt Resultat — men ganske vist paa en modsat Maade — som forgangen Aar. Jeg haaber, at Hjælpekassernes Besty-